

Hajó indul Tiszacsegeről

Elérkezett végre a régóta várt nagy nap! Elkészült Tiszacsege személyhajó kikötője a motoros komp szomszédságában, igen szép környezetben.

A rendezett partszakaszon - közvetlenül a kikötő mellett - újabb kempingezési lehetőség alapjait is megvetették az építők.

Az ideiglenesen kialakított parkolóba egymás után érkeztek a gépkocsik kíváncsi turistákkal, akik már szinte türelmetlenül várták a munkálatok befejezését, méginkább a hajó érkezését.

A 150 személyes "SZENTES" azonban a kikötő avatását megelőző napon még a szolnoki Tisza-Szálló előtt uszályból kialakított hajóállomáshoz rögzítve várta az alkalmas időpontot, hogy első útját megkezdje Kisköre, Tiszacsege felé.

Az alacsony vízállás miatti kényeszerű várakozás órái nem múltak el télenül. A hajó legénysége "usztli Tamás hajóvezető szakszerep irányításával" lelkesen szorgoskodott azon, hogy a hatalmas hajótest - mind kívül, mind belül - méltóképpen legyen felkészítve a másnapi ünnepségsorozatra. A szokásos mosáson, takarításon kívül még az apróbb festéseket is elvégezték, hogy teljes pompájában ragyogjon a már nem éppen fiatal hajó az ünnepi közönség előtt.

1993. június 10-én, csütörtökön 17 óra 15 perckor végre megszólalt a hajóvezető kurtje, mintegy parancsot adva a gépész tisztnak és fedélzetmesternek, hogy oldják el a rögzítő köteleket, s máris felzúgott a két 95-95 lóerős angol gyártmányú dízel motor, s a hajó elindult "hegymenetben" 69 kilométeres útjára, hogy az éjszakát már az új kiskörei kikötőben tölthesse el.

Ezen az úton tapasztalhattam meg életemben először, hogy milyen élményt jelenthet valakinek egy tiszai hajóút, szemben a nagy tengerek, csatornák vagy akár a dunai hajózás benyomásával szemben. Még a szolnoki Tisza-hidat sem értük el, amikor egymás után közeledtek felénk a fiatalabbnál-fiatalabb kajakozók, kenusok, motorcsónakosok, hogy meglovagolják a SZENTES által vert hullámokat. A késő délutáni napsütésben fehérén csillogó víztarajok még a madarakat is közelebb csalogatták hajónkhoz. Ahogy elhagytuk Szolnok város térségét, megszűntek a házak, az ipari létesítmények, a természet csendjét, rendjét, tisztaságát, levegőjét zavaró, szennyező objektumok. Csak az érintetlen erdők, a békésen folydogáló víz két partján ahonnan csak az ott élő madarak riadtak fel éppen a mi hajónk keményen dolgozó motorjainak zúgására.

Két-három órás hajózás után egyre inkább arra kellett rádöbbedni, hogy a mi Tiszánk nem csak a nótában kanyarog így kerültünk szembe egy olyan csodálatosan szép naplementével, amit csak itt és így lehet megélni. Ilyen látvány egy életre szóló élmény marad nemcsak a jól vagy kevésbé jól sikerült színes fotón, de az ember szívének, lelkének örökké nyitott kamerájában is!

Milyen kár, hogy ilyen felejthetetlen élményt nem mindenütt és itt is nem mindenki élhet át!

Ahogy bealkonyodott, a madarak egyre többen és gyakrabban jelentek meg a motoros körül. Miután a tüzes golyó eltűnt a láthatáron, bevonta bíborvörös palástjainak utolsó sugarait is, egyre gyorsabban sötétedett. Villágitás nélkül halad-

tunk előre, de a fiatal, 37 éves hajóvezető magabiztosan forgatta a kormánykereket.

A vizen eltöltött 18 estendő meglátzik minden mozdulatán. Közben gázlókhoz érünk. Megszólal a mélységérzékelő műszer. Kevés a víz alattunk! Elhagynak a saját hullámaink! Ügyes manőverezéssel azonban szerencsésen átjutunk a kritikus szakaszon is! 22 órakor, amikor meglátjuk a duzzasztómű fényeit, felsőhajunk. 20 perc zsilipelés, s öt perc múlva kiköthetünk.

Egy rövidre sikerült éjszaka után borús, esős napra ébredtük a kiskörei alpolgármester vendégszerető otthonában. Kedvünket a borongós időjárás sem vette el, változatosan lelkesedéssel rendeztük a hajó utasterét, ünnepi asztallal fogadva az ünnepségre hivatalos vendégeket. Nagy örömről, mire az első vendégek megérkeztek a kiskörei partra, a nap is kisütött, hogy még hangulatosabbá tegye az ünnepi pillanatokat.

A szolnoki városi TV forgatócsoportja már indulás előtt megkezdte a forgatást, a rádiósok és újságírók is lázas munkába kezdtek. Orosz István polgármester köszöntője, avató beszéde után ismét felzúgtak a motorok, s 13 óra 15 perckor elhagytuk az új kiskörei hajókikötőt. A hátrahagyott fehér habokat már csak a TV híradó operatőre filmezte. A következő 19 folyamkilométert vidáman, fiatalos túrgeséggel tette meg az "öreg-motor", a tiszafüredi új kikötőig, ahol újabb ünnepi sereg köszöntötte a befutó hajót.

Kovács István polgármester ünnepi beszéde után hajóra szálltak a "Megyéből" és Tiszacsegeről érkezett vendégek is, hogy a további kikötő avatásán velünk együtt ünnepeljenek.

A 17 kilométeres utat 55 perc alatt tettük meg Tiszabábolnáig.

Az ünnepi beszédet tartó Császár Béla polgármester mögött felsorakozott a bábolnai általános iskola gyermekkarával együtt a népviseletbe öltözött "asszonykórus" is, akik vidám hangulátú műsorral köszöntötték az ünnepi, egyre nagyobb számú közönséget.

Láthatóan sugárzott az öröm az emberek arcán, akik boldogan vették birtokukba nemcsak a kikötőt, hanem a MAHART vezetőinek kedves invitálására a hajót is, amely egy tiszteletkört írt le a Tisza gyönyörű bábolnai szakaszán.

Az utolsó 15 kilométeres szakasz tűnt a leghosszabbnak. Izgatottan vártuk az első kikötést új hajóállomásunkon, amely zászlódíszbe öltöztetve várta első vendégeit.

A rutinos hajóvezető, valamint Szilágyi Ferenc géptiszt és Fehérvári Péter fedélzetmester jól összehangolt munkája eredményeként pillanatok alatt sikerült hajónkat a Tisza legszebbnek elismert kikötőjéhez rögzíteni.

A halászcserda cigányzenekarának pattogó ritmusú nótái után Németh József polgármester köszöntötte a partszakaszon összegyűlt érdeklődő közönséget, s megköszönve a kikötő építésében közreműködők tevékenységét, a hozzájárulásokat, megnyitotta a hidat a nagykö-

zönség előtt, akik kitörő lelkesedéssel vették birtokukba a kecsesen ringó hajótestet. A tiszteletkört a tiszacsegei népdalkör tiszamenti hangulatos dalai köszöntötték. Így ért véget Tiszacsegen egy csodálatos nap,

Németh József polgármester felavatja az új kikötőt. Foto: Kiss László

Hajóra várva az új kikötőben. Foto: Kiss László

amait plus betűkkel kell beírni a település történetébe!

Arról, hogy mindenki jó szíjjel távozzék a csegeiek ünnepéről, a halászcserda ínyesmeszterei gondoskodtak az ízletesen elkészített és felszolgált hal- és vadételekről, finom italokról, amelyre a nagyközönség polgármestere szíves szóval invitálta a jelenlévőket.

Alkik nem lehettek részesei az ünnepi hajóútnak, azok másnap, szombat reggel 9 órakor elindulhattak az első charter járatral Tiszabábolnára és vissza, majd 12 és 15 órakor újabb közönség tehetette meg e szép sétahajó utat mindössze 100.-Ft-ért.

Mivel az érdeklődés egyre fokozódik, a következő szombaton - június 19-én - már öt sétahajó járatot lehetett beütemezni.

Ha igényeljük, ha hajózni akarunk a mi szép folyónkon, akkor akár egész nyáron a miénk, a csegeieké, az itt nyaraló vendégeké lehet a SZENTES motoros hajó. "NAVIGARE NECESSE ESTI!" (Hajózni kell!)

Üdvözlettel a tiszai személyhajózás megteremtésének egyik lelkes patronálója:

Kiss László
Tiszacsege-Üdülőfalva
Muskátli út 58.
Tel.: 52/373-633